

בול הרי טרומן

Harry S. Truman Stamp

180

3.3.1975

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

ירושלים, תל אביב-יפו, חיפה, טבריה, נתניה
באר שבע, נ.ת. לוד, אשקלון, רחובות, נהריה

PHILATELIC SERVICES

TEL AVIV - YAFO • ISRAEL

הרי ס. טרומן, נשיאה ה־33 של ארצות הברית של אמריקה, נולד ב־1884 בלאמאר, במדינת מיסורי. עד 1917 ניהל את חוות המשי פחה ואחר־כך התגייס לצבא ושירת בצרפת במלחמת העולם הראשונה. אחרי שיחרורו פתח, יחד עם חברו לנשק אדי ג'קובסון, בית מסחר לסידיקות. בערבים למד משפטים. מאוחר יותר הוא התמנה לשופט.

ב־1934 נבחר טרומן לסנטור מטעם המפלגה הדמוקרטית. בתפקידו כיושב־ראש ועדת הסנט לפיקוח על תכנית החימוש האמריקנית יצא לו מוניטין לאומי על מאמציו הבלתי־נלאים לעקור מן השורש את השחיתות בקרב ספקי הנשק. כשזכה הנשיא פ. ד. רוזבלט ב־1944 להיבחר לתקופת נשיאות נוספת, מינה את טרומן להיות סגן־הנשיא. משנפטרו רוזבלט לאחר מספר חודשים עלה טרומן על כס הנשיאות של ארצות הברית, ב־12 באפריל 1945.

באותה העת כמעט שלא ידעו מאומה על אישיותו מחוץ לגבולות ארה"ב. מלחמת העולם טרם הסתיימה וקבלת החלטות הוות־גורל הן בזירת החוץ והן בזירת הפנים עמדה על הפרק. היה על טרומן הבלתי־ידוע וחסר־הנסיון לתפוש את מקומו ליד צ'רצ'יל וסטאלין בראש בנות הברית, כראשון בין שווים. ואכן, טרומן עמד במבחן האתגר והפך לאחד הנשיאים המזהירים בתולדות ארה"ב של זמננו. הצלחתו מעידה, עד כמה עשוי "עמך", המחונן בשכל ישר בלתי־רגיל וביכולת לקבל החלטות אמיצות, להנהיג את עמו ביעילות. העובדה, שב־1948 נבחר לתקופת כהונה נוספת בכוחות עצמו בניגוד לתוצאות של משאלי דעת קהל ולתחזיות שיובס, מהווה הוכחה לאהדה שזכה לה בציבור.

ההחלטה החשובה הראשונה, שטרומן קיבל, היתה הטלת פצצת אטום על יפן בכדי לשים קץ למלחמת העולם מהר ככל האפשר. לאחר המלחמה הוא אימץ את "תכנית מרשל" לשיקום הריסותיה של אירופה ונקט בה בעת מדיניות תכליתית לבלימת התפשטותו של הקומוניזם. בהתאם למדיניות זו הוקמה הברית הצפון־אטלנטית (נאט"ו) ונתקבלה ב־1950 ההחלטה להושיט לקוריאה סיוע צבאי. הוא הגה ותרגם ללשון המעשה את "דוקטרינת טרומן", שקבעה: "מקום שם מאיים מעשה תוקפנות על שלומה של ארצות הברית, תינקט פעולה לשים לו קץ". בזירה הפנימית יזם חקיקה, שנודעה בשם "יחס הוגן", מדיניות שזכתה להישגים חברתיים חשובים בתחומי החינוך, הסעד הרפואי והשיכון.

דוד בן גוריון, ראש ממשלתה הראשון של מדינת ישראל, מוסר חנוכיה לנשיא מרוסן.
PRESIDENT TRUMAN BEING PRESENTED WITH A MENORAH BY DAVID BEN-GURION,
FIRST PRIME MINISTER OF ISRAEL.

טרומן שנחרד מגורלם של קרבנות הנאצים והגדיר את מצב שארית הפליטה כ"אתגר לציביליזציה המערבית" הכריז, עוד בהיותו סנטור: "אני מוכן להיאבק למען הקמת בית לאומי בארץ ישראל", ואכן סמוך לתום המלחמה באירופה פנה לשלטונות בריטניה בהצעה, להתיר את עלייתם המידית של 100.000 יהודים פליטים לארץ ישראל. בקשה זו נדחתה אמנם על ידי הבריטים, אך היא היוותה נקודת מיפנה במאבקם של הפליטים. טרומן אף יזם קבלת חוקים, שאיפשרו כניסתם לארה"ב של 200.000 עקורים מעל למיכסה, וכן הורה לגנרל אייזנהאואר, המפקד העליון של צבאות בנות הברית באירופה, לעשות כמיטב יכולתו לשיפור התנאים במחנות הפליטים באירופה.

רצונו של טרומן ליישב עקורים בארץ ישראל נתמך על ידי ועדת החקירה האנגלית-אמריקנית ב-1946 ועל ידי ועדת או"ם המיוחדת לארץ ישראל בשנת 1947. מדיניותו ועמדותיו היוו גורם חשוב במהלך המאורעות, שבסופו נתקבלה בכ"ט בנובמבר 1947 החלטת החלוקה על ידי ארגון האומות המאוחדות. טרומן תמך בתוקף בתכנית החלוקה, בהאמינו, שהיא משרתת היטיב הן את האינטרסים של ארה"ב והן את אלה של האו"ם, וכי הקמתה של מדינה יהודית דמוקרטית תגביר את הסיכויים להשכנת שלום במזרח התיכון. ב"זכרונותיו" כתב, ש"השירות הטוב ביותר למען שלום העולם הוא מציאת פתרון, שלפיו ינהגו במידת הצדק וההגינות ביחס לצרכיו ולמאוזווי של העם היהודי, שנרדף זמן כה רב".

במרוצת החודשים הבאים נתגלעו חילוקי דיעות בינו לבין כמה מפקידיו, ביניהם אנשי מחלקת המדינה (שהיתה מושפעת מאינטרסים של נפט). במרס 1948 נתקיימה פגישה חשובה בין טרומן לחיים וייצמן (שנתאפשרה תודות להתערבותו של אדי ג'קובסון), ושבעיקבותיה הסכים טרומן לתמוך בהכללתו של הנגב בשטח המדינה היהודית. כשהוכרזה המדינה ב-14 במאי 1948 פעל טרומן תוך התעלמות מהחלטותיו של מחלקת המדינה והודיע על הכרה דה פקטו של ארה"ב בישראל כעבור אחת עשרה דקות מהקמתה.

טרומן נשאר ידיד נאמן של ישראל, ובתקופת נשיאותו העניק לה סיוע כספי וכלכלי. בישראל הונצח זכרו בכפר הנושא את שמו (כפר טרומן, שנוסד ב-1949) ובמרכז הרי ס. טרומן לקידום השלום של האוניברסיטה העברית על הר הצופים בירושלים.

Truman was appalled at the fate of the victims of Nazism and described the plight of the survivors as "a challenge to Western civilisation". Already as a senator, he had stated "I am willing to help fight for a Jewish homeland in Palestine" and soon after the end of the War in Europe, he suggested to the British that they should immediately allow 100,000 Jewish survivors to enter Palestine. Although this request was turned down by the British, it was a turning-point in the struggle for the refugees and raised their hopes. Truman also initiated legislation to allow 200,000 Displaced Persons above the quota enter the U.S. and instructed General Eisenhower to do what he could to improve conditions in the European refugee camps.

Truman's desire to see Displaced Persons in Palestine was supported by the Anglo-American Commission of Enquiry of 1946 and by the United Nations Special Committee on Palestine in 1947, and his policies and attitudes constituted an important factor in the train of events leading to the U.N. partition decision of November 29, 1947. Truman firmly supported partition as a result of his conviction that it was in the best interests of the United States and the United Nations and that the way to peace in the Middle East would be enhanced by the formation of a democratic Jewish State. "World peace", he wrote in his **Memoirs**, "would best be served by a solution that would accord justice to the needs and wants of the Jewish people who had so long been persecuted".

During the following months he found himself in disagreement with some of his own officials, including the State Department (which was to some extent influenced by oil interests). In March 1948, Truman had an important meeting with Chaim Weizmann (organized at the intervention of Eddie Jacobson) at which Truman agreed to support the inclusion of the Negev in the Jewish State. When the State was declared on May 14 1948, Truman overrode the hesitations of the State Department and within eleven minutes of its establishment, he announced U.S. **de facto** recognition for Israel.

Truman remained a faithful friend to Israel and, while President, gave it financial and economic support. In Israel itself, his name has been perpetuated in the village of Kfar Truman (founded in 1949) and in the Harry S. Truman Centre for the Advancement of Peace on the campus of the Hebrew University in Jerusalem.

Dr. Geoffrey Wigoder

THE HARRY S. TRUMAN INSTITUTE
ON MT. SCOPUS, JERUSALEM

המכון ע"ש הרי ס. טרומן בהר הצופים בירושלים

הכול הודפס בשיטת גילוף פלדה
THE STAMP WAS PRINTED BY STEEL ENGRAVING

Harry S. Truman, 33rd President of the United States, was born in 1884 in Lamar, Missouri. Until 1917, he ran the family farm and then saw war service in France. After demobilisation, he went into partnership with his wartime "buddie", Eddie Jacobson, in a haberdashery business in Kansas City. He studied law in the evenings and became a judge.

In 1934, Truman was elected a Democratic senator. As chairman of the Senate committee for supervising the U.S. rearmament programme, his vigorous efforts to root out corruption among arms suppliers brought him a national reputation. When President F.D. Roosevelt stood successfully for reelection in 1944, he chose Truman as his vice-president. Within a few months, Roosevelt was dead and on April 12, 1945 Truman became President of the U.S.

At this time, he was little known outside the U.S. World War II was not yet over and fateful decisions lay ahead on both the foreign and home fronts. The unknown and inexperienced Truman had to follow Roosevelt and take his place alongside Churchill and Stalin at the head of the Allies. Truman proved equal to the challenge and was one of the most outstanding of modern U.S. Presidents, his stature having grown with perspective. His success showed how an "ordinary man" gifted with uncommon commonsense and the ability to take bold decisions can effectively direct a nation. The popularity he attained was proved in 1948 when he stood for the first time as Presidential candidate in an election and was chosen to continue in the Presidency, despite unanimous polls and predictions that he was going to be defeated.

Truman's first major decision was to drop the atomic bomb on Japan in order to end World War II as speedily as possible. After the War, he sponsored the Marshall Plan for the rehabilitation of war-devastated Europe. At the same time, he developed a determined policy for the containment of Communist expansion, which included the foundation of NATO and the decision to give armed aid to Korea in 1950. He enunciated and carried out the "Truman Doctrine" which stated "Where aggression threatens the peace of the U.S., action will be taken to stop it". At home his policy of legislation (the "Fair Deal") led to important social progress in such fields as education, medicine and housing.